

paraules del Bisbe

OBRIR LES PORTES DELS NOSTRES TEMPLES

† Francesc, Bisbe de Menorca

Benvolguts diocesans:

Un signe que som Església de portes obertes és mantenir les portes dels nostres temples obertes el major temps possible. És trist trobar que moltes esglésies obren només el temps indispensable perquè es puguin celebrar els actes de culte. Durant la resta del dia, els feligresos no tenen l'oportunitat d'entrar al temple per resar o fer una visita al Sagrari. Una església que, sistemàticament, té les portes tancades fa l'efecte d'una cosa que és mort.

El Papa Francesc va escriure en "Evangelii Gaudium" que "un dels signes concrets d'aquesta obertura és tenir temples amb les portes obertes a tot arreu. D'aquesta manera, si algú vol seguir una moció de l'Esperit i s'acosta buscant a Déu, no es trobarà amb la fredor d'unes portes tancades" (n. 47). I en una de la audiències va dir que "les esglésies, parròquies i institucions amb les portes tancades, no s'han d'anome-

nar esglésies, s'han d'anomenar museus" (2015.09.09).

Sé que és difícil mantenir obertes tot el dia les portes de les esglésies, perquè el temor que es produeixin robatoris o es deteriorin les coses, recomana que no es deixi el temple sense vigilància, i els sacerdots no poden estar tot el dia pendents de això. Per això, per mantenir obertes les portes, es requereix l'ajuda dels seglars. Em consta amb satisfacció que hi ha parròquies que han format un grup de seglars que van fent tornos per tenir-la oberta.

En l'antiguitat existia un ofici singular dins de la comunitat que es deia "ostiaro" (de la paraula llatina "ostium", que significa "porta"). El ostiaro era el que obria les portes i acollia a la gent. Fins a la reforma del Concili Vaticà II era una de les ordres menors que es rebia abans del presbiterat. Avui caldria revitalitzar aquest servei eclesial: que hi hagués persones disposades a tenir oberts els temples, a acollir, escoltar i atendre tot el que ho requereixi, perquè tothom pugui sentir que l'Església és casa acollidora.

En les orientacions per a la pastoral del turisme que va emetre recentment el Consell de Pastoral de la Diòcesi es recomana ser hospitalaris i brindar al visitant una acollida cordial, tractant amb dolçor i respecte. Es suggereix també la formació de grups d'acollida: "seria convenient que alguns membres de les nostres comunitats s'encarreguessin del ministeri d'acollida, saludant en nom de la comunitat a les persones que vénen a les nostres celebracions i acollint-los en la mateixa".

Les portes obertes dels nostres temples són un signe preciós del que vol ser la nostra Església. Tant de bo trobem fórmules per mantenir-les obertes!

l'entrevista a...

**AGUSTÍN SÁNCHEZ
MANZANARES**

El sacerdote Agustín Sánchez Manzanares estuvo en Menorca los días 13 y 14 de este mes impartiendo una jornada de formación a los sacerdotes de nuestra Diócesis en Monte Toro.

¿Cómo se desarrollaron estas jornadas de formación para presbíteros?

Las Jornadas Sacerdotales se desarrollaron en las dos mañanas de los días 13 y 14 de febrero. Son encuentros fraternos que favorecen una reflexión más sosegada y una vuelta a nuestras raíces fundacionales. Estos encuentros fraternos constituyen la vivencia y la expresión más sencilla de fraternidad sacerdotal.

¿Cuál fue el tema central de las jornadas?

Estas Jornadas Sacerdotales tienen como tema central la espiritualidad presbiteral, es decir, la vida espiritual del sacerdote. Si todos los fieles están llamados a la plenitud de la vida cristiana y a la perfección de la caridad, hay una particular aplicación a los presbíteros. Nosotros los presbíteros somos llamados no sólo como bautizados, sino también, y específicamente, en cuanto presbíteros, es decir, con un nuevo título y con modalidades originales que derivan del sacramento del orden. Si hay una vocación "específica" a la santidad, también, en consecuencia, hay un contenido "específico" de la vida espiritual de los presbíteros.

¿En qué se basa la espiritualidad sacerdotal?

El elemento constituyente y fundamental de esa "específica espiritualidad sacerdotal", su identidad y su naturaleza, se basa en su "específico ser" en Cristo. El sacerdote mediante la consagración sacramental es configurado como imagen viva de Jesucristo Cabeza y Pastor. La vida espiritual sacerdotal es vivir, actuar y obrar como imagen viva de Cristo Cabeza y Pastor. Pero es imprescindible identificar y explicitar qué se entiende por ser imagen viva de Cristo Cabeza y Pastor. En Jesucristo todas las categorías han sufrido una original reorientación. Cabeza tiene un sentido nuevo y original: ser "siervo". Y del mismo modo Pastor en Cristo tiene nuevos y sugestivos matices: Jesucristo es Pastor en el sentido de Esposo, porque entrega su vida. Por ello, la vida espiritual de los sacerdotes se caracteriza por ser siervos en Cristo, su autoridad recibe el nombre de servicio a la Iglesia y a los fieles; del mismo modo, su ejercicio pastoral es hacer presente a Cristo Esposo, dando su vida por sus fieles y por su comunidad. Y revivir en su vida espiritual el amor de Cristo Esposo y Siervo.

¿Esa formación ha de ser permanente?

La formación sacerdotal se entiende como la estructuración gradual y progresiva de la personalidad sacerdotal que comienza en el seminario y se mantiene en un vivo proceso de maduración continua de su específica orientación vital en Cristo durante toda la vida.

Toni Olives

la paraula
de Déu

Diumenge VII de Durant l'Any

Cicle C

Lectura del primer llibre de Samuel

26, 2.7-9.12-13.22-23
En aquells dies Saül, amb tres mil homes d'entre els millors guerrers d'Israel, baixà al desert de Zif a cercar-hi David. David i Abisai entraren de nit al campament de Saül, i el trobaren dormint, ajagut en el centre de tots. Tenia la llança clavada en terra devora el seu capçal. Tot al voltant jeien Abner i els altres homes. Abisai digué a David: "Avui Déu ha fet caure el teu enemic a les teves mans. Ara mateix el clavaré a terra d'una llançada. No en necessitaré dues." Però David li contestà: "No el matis. ¿Qui quedaria net de culpa si amb les seves mans feia res de mal a l'Ungit del Senyor?" Llavors David agafà la llança i el gerro d'aigua que Saül tenia devora el capçal i se'n anaren. Ningú ho va veure, ni se'n va temer, ni es despertà. Tothom dormia. El Senyor havia fet caure sobre ells un son profund. David passà a l'altra banda i s'aturà un tros enfora, damunt la muntanya. Els separava una bona distància. David cridà: "Aquí tenc la llança del rei. Que vengui a cercar-la un dels teus homes. I que el Senyor recompensi aquell de nosaltres que és de ver magnànim i lleial; avui el Senyor t'havia posat a les meves mans, però jo no he volgut fer res de mal a l'Ungit del Senyor."

Salm Responsorial 102

R: **El Senyor és compassiu i benigne.**

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

15,45-49

Germans, quan Déu modelà Adam, el primer home, es convertí en un ser animat, però el darrer Adam es convertí en Esperit que dona vida. No va ser primer el cos espiritual, sinó el

cos animat. El cos espiritual vingué després. El primer home, fet de terra, era de pols. Però el segon home és del cel. Tal com era el de pols són tots els de pols, i tal com és el del cel seran tots els del cel. Abans érem semblants a l'home fet de pols; després serem semblants a l'home que és del cel.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

6, 27-38

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: "A vosaltres que escoltau, jo us dic: Estimau els enemics, feis bé als qui no us estimen, beneïu els qui us maleeixen, pregau per aquells que us ofenen. Si qualcú et pega a una galta, para-li l'altra. Si qualcú et pren el mantell, no li neguis el vestit. Dona a tothom qui et demani, i no reclamis allò que és teu als qui t'ho hagin pres. Feis als altres allò que voldríeu que ells vos facin. Si estimau els qui us estimen, ¿qui us ho ha d'agrair? També els pecadors estimen aquells que els estimen. Si feis bé als qui us ne fan, ¿qui us ho ha d'agrair? També ho fan els pecadors. Si prestatu diners als qui certament vos els tornaran, ¿qui us ho ha d'agrair? També els pecadors presten diners als pecadors quan saben que els recobraràn. Però vosaltres heu d'estimar els enemics, heu de fer bé i de prestar sense esperar rescabalar-vos: Llavors la vostra recompensa serà gran i sereu fills de l'Altíssim, que és bo amb els desagradats i amb els dolents. Sigueu compassius com ho és el vostre Pare. No judiqueu i Déu no us judicarà. No condemneu i Déu no us condemnarà. Donau i Déu us donarà. Vos abocarà a la falda una bona mesura, atapida, sacsada i a caramull, fins a vessar. Déu vos farà la mesura que vosaltres haureu fet."

Lectura del primer libro de Samuel

26, 2.7-9.12-13.22-23
En aquellos días, Saúl emprendió la bajada al desierto de Zif, llevando tres mil hombres escogidos de Israel, para buscar a David allí. David y Abisay llegaron de noche junto a la tropa. Saúl dormía acostado en el cercado, con la lanza hincada en tierra a la cabecera. Abner y la tropa dormían en torno a él. Abisay dijo a David: «Dios pone hoy al enemigo en tu mano. Déjame que lo clave de un golpe con la lanza en la tierra. No tendré que repetir». David respondió: «No acabes con él, pues ¿quién ha extendido su mano contra el ungido del Señor y ha quedado impune?». David cogió la lanza y el jarro de agua de la cabecera de Saúl, y se marcharon. Nadie los vio, ni se dio cuenta, ni se despertó. Todos dormían, porque el Señor había hecho caer sobre ellos un sueño profundo. David cruzó al otro lado y se puso en pie sobre la cima de la montaña, lejos, manteniendo una gran distancia entre ellos, y gritó: «Aquí está la lanza del rey. Venga por ella uno de sus servidores. Y que el Señor pague a cada uno según su justicia y su fidelidad. Él te ha entregado hoy en mi poder, pero yo no he querido extender mi mano contra el ungido del Señor».

Salmo responsorial 102

R: **El Señor es compasivo y misericordioso.**

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios

15, 45-49

Hermanos: El primer hombre, Adán, se convirtió en ser viviente. El último Adán, en espíritu vivificante. Pero no fue primero lo espiritual, sino primero lo material y después lo espiritual. El primer hombre, que proviene de la

tierra, es terrenal; el segundo hombre es del cielo. Como el hombre terrenal, así son los de la tierra; como el celestial, así son los del cielo. Y lo mismo que hemos llevado la imagen del hombre terrenal, llevaremos también la imagen del celestial.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

6, 27-38

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «A vosotros los que me escucháis os digo: amad a vuestros enemigos, haced el bien a los que os odian, bendecid a los que os maldicen, orad por los que os calumnian. Al que te pegue en una mejilla, preséntale la otra; al que te quite la capa, no le impidas que tome también la túnica. A quien te pide, dale; al que se lleve lo tuyo, no se lo reclames. Tratad a los demás como queréis que ellos os traten. Pues, si amáis sólo a los que os aman, ¿qué mérito tenéis? También los pecadores aman a los que los aman. Y si hacéis bien sólo a los que os hacen bien, ¿qué mérito tenéis? También los pecadores hacen lo mismo. Y si prestáis a aquellos de los que esperaréis cobrar, ¿qué mérito tenéis? También los pecadores prestan a otros pecadores, con intención de cobrárselo. Por el contrario, amad a vuestros enemigos, haced el bien y prestad sin esperar nada; será grande vuestra recompensa y seréis hijos del Altísimo, porque él es bueno con los malvados y desagradecidos. Sed misericordiosos como vuestro Padre es misericordioso; no juzguéis, y no seréis juzgados; no condenéis, y no seréis condenados; perdonad, y seréis perdonados; dad, y se os dará: os verte-rán una medida generosa, colmada, rebosante, pues con la medida que midieris se os medirá a vosotros».

evangeli i vida

Estimar els enemics

Vicent Llabrés

L’Evangeli d’avui és continuació del que es va proclamar diumenge passat en el qual se’ns parlava de la incomprensió i persecució que pot ser objecte el cristià quan viu a fons la seva fe.

Així idò. Com hem d’obrar amb qui ens persegueixen, ens fereixen, no ens comprenen i fins i tot ens odien? Què ha de fer un cristià?

La resposta de Jesús és clara. Les seves afirmacions en l’Evangeli d’avui no necessiten gaires comentaris. Sens dubte que, de ser practiques, transformarien el món en un paradís.

Ara bé: el que Jesús demana és realment practicable, avui, ara, en aquest món, en

aquest temps, amb les nostres circumstàncies? La resposta que donem és fonamental, perquè en ella es veurà si hem comprès la proposta de l’Evangeli.

Tornem, idò, a l’Evangeli d’avui. Justament, en un tema tan difícil com és estimar als enemics, es farà evidentment si tenim amb nosaltres l’Esperit amb el qual el Pare va omplir a Jesucrist.

El que l’Evangeli ens planteja avui és una descripció de com es mou l’home que ha estat transformat per Crist, davant una situació d’odi dels enemics. Se’ns convida a tractar-los amb grandesa d’ànim i generositat, a estimar-los.

Moltes vegades, quan som agredits en la nostra persona, la nostra dignitat o els nostres béns, reaccionem clamant per una justícia en termes tals que en poc es diferencia de la venjança. L’Evangeli, sense treure res a la justícia, ens assenyala avui el camí més excel·lent: deixar que, sense lesionar en res la justícia, resplendeixi més fort en nosaltres l’amor del Pare, que és misericordiós inclús amb els perversos.

Davant d’una cosa que podria despertar el pitjor de nosaltres mateixos (odi, venjança, rancor, ressentiment), Jesucrist ens convida a deixar-nos animar pels seus criteris, i no tornar el mal per mal, si no per bé.

la veu dels joves

Què oferim als nostres joves en el cap de setmana?

Avui dia dins la nostra societat hi ha tanta diversitat d'activitats, com ara futbol, bàsquet, tennis, banda de música, excursions a l'aire lliure... Però hem de tenir en compte que no tots els joves fan esports o bé els hi agrada anar d'escapada. També tenim els joves que no saben el que volen i per això acaben anant a totes les discoteques que hi ha dins el nostre poble, i allà què troben? Troben un ambient dispers i és quan comencen a tractar amb la droga, alcohol, el tabac... què hi troben de bo en açò?

Pel contrari, dins les nostres comunitats parroquials aquests joves poden trobar uns espais més educatius, dins els quals també poden fer una "bullla sana". Noltros hem d'intentar que els nostres joves que passen pels nostres clubs parroquials o bé associacions d'escoltes, puguin trobar un ambient de família, d'acollida, i des d'un primer moment poder integrar-se dins ells. Aquests joves saben el que volen, volen aprendre per poder arribar a ser uns referents per als nostres fiets/es de les nostres comunitats.

Per a ells és una satisfacció poder ajudar dins les comunitats de referència, perquè d'aquesta manera formen part d'ella, i, al contrari dels joves que desitgen només passar-ho bé amb l'alcohol, droga... ells volen donar el seu temps als fiets/es i a la vegada disfrutar d'un cap de setmana educatiu i divertit. Tots aprenem, deixem que els nostres joves es sentin a gust donant el seu temps per als altres.

Secretariat Diocesà de Joveventut

miscel·lània menorquina

Església de Sant Nicolau (III)

Florenci Sastre

El jove del que parlàvem la setmana passada "ha aplegit vestir-se com a ffrare y estar e abitar en dit lloc fahent vida armitana y tindra la sglesia nete ensendre la llantia y de qui havant no hi estara bestiar com molt temps y ha estat ab gran menyspreu de nostra senyor deu y del glorios sant. E perque estes y majors coses se puguen no sols conservar mes encara augmentar nessesite lo fevor y adjutori de vostres mgnificencies perque hi ha una cantonade de la torra enderrocade y ans que la altre part ne vingue y la volta necessita reperar y altres cozes y nos pot fer sens monede per tant et alias lo honorable mossó Joan tholozia alias valencia hu de les devotes persones qui la dita coze an introduida ab aquella millor via modo e forma que tenen de dret com altrement es intent seu dir y aplicarse pugue, humilment supplica y per lo que toca al servey de nostra

senyor deu requir a vostres magnificencies los placia socorrer y ajudar en dite obre de alguna sufficient cose perque ab aquella y la caritat ques trobera se pugue reperar y mantenir ab tote llehor de nostre señor deu etc".

Tenim notícies d'altres donats de Sant Nicolau: el 1595 era donat Antoni Olives, gendre del domine Font. Segons altres documents se l'anomena Antoni Seguí. El 8

d'agost de 1615 un pretés "comanador de las iglesias de Sant Antoni de la present illa" dona permís al sènyer Joan Litra "donat de sant nicholau" per acaptar a l'església i fora d'ella en el terme de Ciutadella. El 1699 era donat en Joan Capó.

Encara que poques, hem trobat algunes deixes piadoses en favor d'aquest oratori: El 31 de maig de 1598 Cristòfol Seguí, espòs de Rafela Abadia, fill de Jaume i Margarita, difunts, deixa al seu testament 20 sous "a la obra de la iglesia de Sanct Nicolau". El 6 de febrer de 1599 Miquel Garcia, espòs de Joana, deixa al seu testament la celebració d'una missa a Sant Nicolau. Al testament de Bartomeu Coll, fill d'Antoni, difunt, i de Joana, espòs de Margarita Arguimbau, de l'11 de febrer de 1607 es diu: "y a la obra del glorios Sanct Nicolau dos quarteras de forment per altres tantas ne dech a dita obra".

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salm de la 3ª Setmana:

Dg. 24, VII de Durant l'Any: Is 43, 18-19, 21-22, 24c-25 / Sal 40 / 2C 1, 18-22 / Mc 2, 1-12.

DI. 25, Fèria: Sir, 1, 1-10 / Sal 92 / Mc 9, 14-29.

Dt. 26, Fèria: Sir 2, 1-3 / Sal 36 / Mc 9, 30-37.

Dc. 27, Fèria: Sir 4, 12-22 / Sal 118 / Mc 9, 38-40.

Dj. 28, Fèria: Sir 5, 1-10 / Sal 1 / Mc 9, 41-50.

Dv. 1, Fèria: Sir 6, 5-17 / Sal 118 / Mc 10, 1-12.

Ds. 2, Fèria: Sir 17, 1-13 / Sal 102 / Mc 10, 13-16.

Dg. 3, VIII de Durant l'Any: Sir 27, 4-7 / Sal 91 / IC 15, 54-58 / Lc 6, 39-45.

Els contribuents balears, més generosos amb l'Església

Les Illes Balears es troben entre les regions on més augmenten les assignacions a l'Església Catòlica a través de la declaració de la renda, segons les dades presentades per la Conferència Episcopal Espanyola relatives a l'exercici econòmic de 2017. Estan, de fet, entre les deu CCAA en què es va incrementar el nombre de contribuents que van marcar la "X" a favor de l'Església (Andalusia, Canàries, Cantàbria, Castella-la Manxa, Extremadura, Madrid, La Rioja i València).

En concret, el nombre d'assignacions a l'Església Catòlica a Balears el 2017 va arribar a 146.444, un 0,58% més que en 2016 (146.091 assignacions). Així, si aquell any els balears van donar 5.452.310 d'euros a través de les seves declaracions de la renda, el 2017 la xifra va arribar a 6.040.540 euros, gairebé 600.000 euros més.

Amb aquestes quanties l'Església Catòlica compta ara amb més recursos per al servei que presta a la societat en les seves dimensions religiosa, espiritual i social. Per això agraeix la col·laboració de tots aquells que contribueixen a aquesta missió amb el gest de marcar la "X", així com a tots els que l'ajuden en les altres campanyes realitzades al llarg de l'any o la sostenen amb la seva col·laboració personal en temps i oració.

Recés per a catequistes
Divendres 1 de març,

Jornada de Teologia IDITEM/ISCREB

Conferència de la **Dra. Maria Claustre Soler** sobre el primer capítol del Gènesi. Organitza Institut Diocesà de Teologia de Menorca (IDITEM) i l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB).

Divendres 1 de març a les 20.30 h a la Sala d'Actes del Seminari Diocesà a Ciutadella.

Pregària contemplativa

Dissabte 2 de març a les 18 h, al Convent de Santa Clara de Ciutadella.

Pregària Estil Taizé

Diumenge 3 de març de 20 a 20.30 h, al Centre Catequístic Sant Miquel de Ciutadella.

Formació Agents de Pastoral Juvenil

Titulada **"Viure i conviure amb els joves d'avui"** i dirigida a preveres, catequistes, religiosos/es, monitors i fidels en general. Comptarà amb l'assistència del salesià D. Koldo Gutiérrez. Organitza el Secretariat Diocesà de Joventut. Per inscriure's, contactar amb Mn. Joan Camps (tel. 650 321 465) abans del 5 de març. Dissabte i diumenge 9 i 10 de març al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Trobada: Només faltes tu!

Convivències al Toro dirigides a joves d'entre 13 i 17 anys. Organitza Secretariats de Joventut, Vocacions i Catequesi. Preu 15 euros (inclou estada, allotjament, material i berenar i dinar de diumenge). Per inscriure's, contactar amb Mn. Joan Camps (tel. 650 321 465). Dies 16 i 17 de març, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Notícies nostres

Les Confraries es preparen per portar la fe al carrer

Els germans majors i juntes directives de les confraries de Setmana Santa de Menorca van reunir-se el dissabte 16 de febrer al Santuari de la Verge del Toro en la seva jornada anual. La trobada, convocada per tercer any consecutiu pel sr. Bisbe Mons. Francesc Conesa, es va dividir en dues parts.

La part formativa va anar a càrrec de Mn. Vicent Ribas Prats, vicari general d'Eivissa, que des de la seva experiència com a consiliari de diverses confraries de la seva diòcesi, va remarcar la importància d'aquestes entitats dins la vida de l'Església d'avui. Ribas va connectar el pla pastoral de la nostra diòcesi amb la missió que poden dur a terme les confraries, com "evangelitzar els carrers i les places dels nostres pobles on tantes famílies veuen les processons". Això "ja es converteix en la millor catequesi", va destacar. També va assenyalar la rellevància de la formació per un confrare, així com, la vivència dels sagraments -especialment l'Eucaristia- i la caritat inserits dins les diverses activitats de la parròquia, on "tots s'han de sentir part de la comunitat cristiana" afirmà. En la part informativa es va donar compte de la im-

plementació a les confraries de la Llei de protecció de dades que ja ha posat en marxa la diòcesi, i també es va presentar el "protocol de prevenció i actuació davant els abusos sexuals a menors" aprovat a la diòcesi fa unes setmanes. Dos temes sensibles que les germanats hauran de tenir en compte a partir d'aquest moment.

Sant Miquel: premi Ramon Llull per més de 45 anys de teatre infantil

El Govern Balear reconeix la trajectòria del Centre Catequístic Sant Miquel com impulsor del teatre infantil amb el premi Ramon Llull. La presidenta Francina Armengol va anunciar la distinció després d'aprovar la concessió dels premis i dels guardonats amb la Medalla d'Or en una reunió amb el seu gabinet

a mitjan febrer. La comunitat de Ciutadella rebrà, així, el reconeixement que entrega l'Executiu amb motiu del Dia de Balears pels seus 45 anys com a entitat dinamitzadora del teatre infantil al poble.

El Centre Catequístic Sant Miquel, situat al centre històric de Ciutadella va estar gairebé des dels seus inicis lligat al teatre. L'any 1934 va comprar la casa que es va transformar en el "nou" teatre de Sant Miquel, només 14 anys després d'inaugurar el centre. Però les obres per infants no van arribar fins als anys 70, quan el llavors director de la companyia teatral Andreu Genestar Sabater va impulsar un grup dedicat especialment al públic infantil. La seva primera obra, una versió lliure del clàssic "Caputxeta Vermella", es va estrenar el 17 de març de 1973. Això va marcar el naixement d'un grup que, amb l'ajuda inicial de Josep Antoni Pons Roca, de Joventuts Musicals de Ciutadella i de Gonçal Pons Moll i Salvador Fitè, director de la companyia de teatre infantil La Faràndula de Sabadell, es constituïria com un referent en el teatre infantil a l'Illa fins als nostres dies.

Els preveres es formen en Espiritualitat Sacerdotal

Una vintena de capellans de Menorca van assistir a les formacions en Espiritualitat Sacerdotal impartides pel sacerdot i delegat del clergat d'Orihuela -Alacant Agustín Sánchez Manzanares els dies 13 i 14 de febrer. Els preveres van reflexionar entorn de les tres dimensions de la configuració del presbiteri amb Crist a través de quatre meditacions.

La forma que va escollir Sánchez per abordar aquestes jornades, incloses en les formacions permanents dels preveres, va ser la de "meditació cristiana". Així, Sánchez, doctor en filosofia i ciències de l'educació i autor de diversos llibres i estudis sobre el sacerdoti va oferir diverses xerrades en aquest format entorn de la naturalesa, la identitat i missió del prevere, la configuració existencial del prevere

amb Crist, l'avui del sacerdot en l'Església actual i la configuració amb Crist com a camí i procés.

